

3) situācijā, kāda ir izskatīta pamattiesvedībā, valsts tiesa nedrīkst piemērot nevienu valsts tiesību noteikumu, kas būtu pretrunā EKL 43. pantam.

(¹) OV C 89, 19.03.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 5. septembra spriedums (Cour d'Appel d'Amiens (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izdots attiecībā uz Joao Pedro Lopes da Silva Jorge

(Lieta C-42/11) (¹)

(Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — 4. panta 6. punkts — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildes pamats — Ieviešana valsts tiesībās — Apcietinātais, kas ir izsniegšanas dalībvalsts pilsonis — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu — Dalībvalsts tiesību akts, kurā paredzēta iespēja neizpildīt Eiropas apcietināšanas orderi gadījumā, ja pieprasītās personas ir minētās valsts pilsoņi)

(2012/C 331/07)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'Appel d'Amiens

Lietas dalībnieks pamata procesā

Joao Pedro Lopes da Silva Jorge

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour d'appel d'Amiens — Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/JAI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp) 4. panta 6. punkta, kā arī LESD 18. panta interpretācija — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu — Dalībvalsts tiesību akti, kuros paredzēta iespēja neizpildīt Eiropas apcietināšanas orderi gadījumā, ja pieprasītā persona ir šīs valsts pilsonis — Diskrimināciju pilsonības dēļ

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts un LESD 18. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka, kaut arī dalībvalsts, transponējot minētā 4. panta 6. punktu, var nolemt ierobežot situācijas, kurās valsts izpildes tiesu iestāde var atteikt personas, uz kuru attiecas šī norma, nodošanu, no šīs normas piemērošanas jomas nevar pilnībā un automātiski izslēgt citu dalībvalstu pilsoņus, kas paliek tās teritorijā vai ir tās rezidenti, lai kāda arī būtu to saikne ar šo valsti.

Valsts tiesai ir pienākums, ņemot vērā valsts tiesības kopumā un piemērojot tajās atzītās interpretācijas metodes, interpretēt valsts tiesības cik vien iespējams atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584 tekstam un mērķim, lai nodrošinātu šī pamatlēmuma pilnīgu efektivitāti un rastu risinājumu, kas atbilstu tā mērķim.

(¹) OV C 103, 02.04.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 5. septembra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vācijas Federālā Republika/Y (C-71/11) un Z (C-99/11)

(Apvienotās lietas C-71/11 un C-99/11) (¹)

(Direktīva 2004/83/EK — Bēgļa statusa vai alternatīvā aizsardzības statusa piešķiršanas nosacījumu obligātie standarti — 2. panta c) punkts — Kvalificēšana par “bēgli” — 9. panta 1. punkts — “Vajāšanas darbību” jēdziens — 10. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Reliģija kā vajāšanas iemesls — Saikne starp šo vajāšanas iemeslu un vajāšanas darbībām — Pakistānas pilsoņi, kuri ir reliģiskās kopienas ahmadiyya locekļi — Pakistānas iestāžu rīcība, lai aizliegtu tiesības publiski paust savu reliģiju — Pietiekami nopietna darbība, lai attiecīgajai personai būtu pamatotas bailes no vajāšanas viņas reliģijas dēļ — Faktu un apstākļu individuāla izvērtēšana — 4. pants)

(2012/C 331/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vācijas Federālā Republika

Atbildētāji: Y (C-71/11) un Z (C-99/11)

Otrs lietas dalībnieks: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge